

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 33/12
16.05.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Veska Krstajića, Biljane Sinanović i Gorana Čavline, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Natašom Banjac, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog L. K. (ranije H.), zbog krivičnog dela falsifikovanje novca iz člana 168. stav 4. Osnovnog krivičnog zakona, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. br. 258/12 od 24.04.2012. godine, podignutom protiv pravosnažne presude Osnovnog suda u Subotici 6K 915/10 od 10.02.2012. godine, u sednici veća održanoj dana 16.05.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE kao osnovan zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. br. 258/12 od 24.04.2012. godine, pa se PREINAČUJE pravosnažna presuda Osnovnog suda u Subotici 6K 915/10 od 10.02.2012. godine i prema okrivljenom L.K. (ranije H.), na osnovu člana 354. tačka 3. Zakonika o krivičnom postupku,

ODBIJA SE OPTUŽBA

da je: neutvrđenog dana početkom jula meseca 2003. godine u L., sposoban da shvati značaj svoga dela i da upravlja svojim postupcima, lažan novac koji je primio kao pravi stavio u opticaj tako što je prethodno od NN lica dobio dve novčanice od 200 eura, serijskog broja N-01004796865 i serijskog broja Z-11103476338 za koje je u tom momentu smatrao da su prave, a potom je navedene novčanice stavio u opticaj prilikom kupovine „lap-topa“ od V.S. u njenoj kući u ul. ..., nakon čega je lap-top odvezao vozilom reg. br. ... i isti zadržao za sebe, iako je bio svestan svoga dela i hteo njegovo izvršenje,

- čime bi izvršio krivično delo falsifikovanje novca iz člana 168. stav 4. Osnovnog krivičnog zakona.

Troškovi krivičnog postupka iz člana 193. stav 2. tačka 1. do 6. Zakonika o krivičnom postupku, kao i nužni izdaci okrivljenog i nužni izdaci i nagrada branioca okrivljenog, padaju na teret budžetskih sredstava.

O b r a z l o ž e n j e

Pravosnažnom presudom Osnovnog suda u Subotici 6K 915/10 od 10.02.2012. godine, okrivljeni L.K. (ranije H.) oglašen je krivim za krivično delo falsifikovanje novca iz člana 168. stav 4. Osnovnog krivičnog zakona (OKZ) i izrečena mu je uslovna osuda tako što je utvrđena kazna zatvora u trajanju od tri meseca, koja se neće izvršiti ako okrivljeni za vreme od dve godine po pravosnažnosti presude ne učini novo krivično delo. Uz to, od okrivljenog je oduzet lažan novac - dve novčanice od 200 eura, označenih serijskih brojeva i okrivljeni je obavezan na plaćanje sudu troškova krivičnog postupka u iznosu od 7.500,00 dinara i paušala u iznosu od 3.000,00 dinara, u roku od 15 dana od pravosnažnosti presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti, Ktz. br. 258/12 od 24.04.2012. godine, protiv navedene pravosnažne presude, zbog povrede krivičnog zakona - član 369. tačka 2. Zakonika o krivičnom postupku (ZKP) u vezi sa članom 103. tačka 7. Krivičnog zakonika (KZ) u vezi sa članom 104. stav 6. KZ (član 95. stav 1. tačka 6. OKZ u vezi sa članom 96. stav 6. OKZ), sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud zahtev uvaži, preinači pobijanu presudu i na osnovu člana 354. tačka 3. ZKP donese presudu kojom se prema okrivljenom L.K. odbija optužba za krivično delo falsifikovanje novca iz člana 168. stav 4. OKZ, usled nastupanja zastarelosti krivičnog gonjenja.

Vrhovni kasacioni sud je u smislu člana 422. stav 2. ZKP dostavio primerak zahteva za zaštitu zakonitosti okrivljenom L.K. (H.) i njegovom braniocu adv. I.H. iz S. i u sednici veća, o kojoj je u smislu člana 422. stav 3. ZKP obavestio Republičkog javnog tužioca koji sednici nije prisustvovao, razmotrio spise predmeta, sa pravosnažnom presudom protiv koje je zahtev podignut, pa je po oceni navoda i predloga iznetih u zahtevu, našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je osnovan.

Osnovano Republički javni tužilac u zahtevu ističe da je pobijanom pravnosnažnom presudom učinjena povreda krivičnog zakona na štetu okrivljenog, iz člana 369. tačka 2. ZKP u vezi sa članom 95. stav 1. tačka 6. OKZ u vezi sa članom 96. stav 6. OKZ.

Naime, optužnim predlogom Osnovnog javnog tužioca u Subotici (Kt. br. 104/2006), a nakon izmene na glavnom pretresu od 09. 02. 2012. godine, preuzete optužnice Okružnog javnog tužioca u Subotici Kt br. 179/03 od 07. 09. 2004. godine, i to u pogledu činjeničnog opisa i pravne kvalifikacije dela i naziva optužnog akta, okrivljeni L.K. (ranije H.) optužen je za krivično delo falsifikovanje novca iz člana 168. stav 4. Osnovnog krivičnog zakona („Službeni list SFRJ“ br. 44/76...54/90; „Službeni list SRJ“ br. 35/92...61/2001; „Službeni glasnik RS“ br. 39/2003), dakle po ranije važećem krivičnom zakonu kao blažem za okrivljenog jer se za krivično delo iz člana 168. stav 4. OKZ mogla izreći novčana kazna ili zatvor do jedne godine.

Prema odredbi člana 95. stav 1. tačka 6. OKZ, krivično gonjenje za krivično delo za koje se po zakonu može izreći zatvor do jedne godine ili novčana kazna (što je slučaj sa krivičnim delom koje je okrivljenom stavljeno na teret), ne može se preduzeti kad protekne dve godine od izvršenja dela. Odredbom člana 96. stav 6. OKZ, propisano je da zastarelost krivičnog gonjenja nastaje u svakom slučaju kad protekne dvostruko vreme koje se po zakonu traži za zastarelost krivičnog gonjenja (apsolutna zastarelost), što u konkretnom slučaju znači kad protekne četiri godine od izvršenja dela.

Krivično delo iz člana 168. stav 4. OKZ za koje je optužen okrivljeni L.K., prema činjeničnom opisu u optužnom aktu, izvršeno je „neutvrđenog dana početkom jula meseca 2003. godine“, iz čega sledi da je apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja okrivljenog za to krivično delo nastupila 01. 07. 2007. godine, odnosno pre nego što je doneta pobijana pravnosnažna presuda.

Zbog toga je prvostepeni sud, po pravilnoj primeni krivičnog zakona, morao doneti presudu kojom se, na osnovu člana 354. tačka 3. ZKP, odbija optužba prema okrivljenom za predmetno krivično delo, pa kako to nije učinio već je pobijanom presudom okrivljenog oglasio krivim za krivično delo iz člana 168. stav 4. OKZ i izrekao mu uslovnju osudu za to delo, u odnosu na koje je nastupila nemogućnost krivičnog gonjenja zbog zastarelosti, to je pobijanom presudom učinjena povreda krivičnog zakona na štetu okrivljenog, istaknuta u zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca.

Iz iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je, na osnovu člana 30. stav 1, Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“, broj 116/2008), u vezi sa članom 420. ZKP, a primenom člana 425. stav 1. ZKP, odlučio kao u izreci ove presude, odnosno uvažio zahev za zaštitu zakonitosti i pobijanu presudu preinačio, tako što je na osnovu člana 354. tačka 3. ZKP prema okrivljenom odbio optužbu za predmetno krivično delo, dok je o troškovima krivičnog postupka odlučio na osnovu člana 197. stav 1. ZKP.

Zapisničar-savetnik,

Predsednika veća-sudija

Nataša Banjac

Bata Cvetković